

УДК 65.011: 658.14

DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V56\(2026\)-37](https://doi.org/10.31521/modecon.V56(2026)-37)

Чернявська І. М., кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту, Дніпровський державний технічний університет, м. Кам'янське, Україна

ORCID: 0000-0002-2954-1156

e-mail: eov-eco@ukr.net

Булай О. Ю., аспірант кафедри менеджменту, Дніпровський державний технічний університет, м. Кам'янське, Україна

ORCID: 0000-0002-9236-9758

e-mail: bulaialex1992@gmail.com

Деншакова М.Ю., здобувачка вищої освіти першого (бакалаврського) рівня за ОПП «Менеджмент», Дніпровський державний технічний університет, м. Кам'янське, Україна

Стратегії та моделі управління економічним потенціалом підприємства

Анотація. Обґрунтовано методичні засади формування стратегій управління економічним потенціалом підприємства на основі інтеграції ресурсного, процесного та адаптивного підходів. Зокрема, удосконалено підхід до оцінювання економічного потенціалу підприємства шляхом поєднання фінансових показників із показниками ефективності використання ресурсів; уточнено підходи до класифікації внутрішніх резервів підприємства як складової стратегічного управління потенціалом; запропоновано системний підхід до формування стратегій підвищення ефективності використання виробничих, трудових і матеріальних ресурсів на основі їх узгодження з ринковими умовами функціонування. Розроблені рекомендації спрямовані на підвищення рентабельності діяльності, зміцнення фінансової стійкості та забезпечення гнучкості підприємства в умовах динамічного конкурентного середовища, що підвищує його загальну ефективність і конкурентоспроможність на ринку.

Ключові слова: економічний потенціал, стратегічне управління, моделі управління, методи оцінювання, внутрішні резерви, ефективність використання ресурсів.

Chernyavs'ka Iryna, PhD (Economics), Associate Professor, Associate Professor at Department of Management, Dniprovsky State Technical University, Kamianske, Ukraine

Bulai Oleksandr, Postgraduate student at Department of Management, Dniprovsky State Technical University, Kamianske, Ukraine

Denshakova Mariia, student of higher education of the first (bachelor) level in «Management», Dniprovsky State Technical University, Kamianske, Ukraine

Strategies and Models for Managing the Economic Potential of an Enterprise

Abstract. Introduction. In a dynamic market, enterprises require an effective, strategic approach to managing their economic potential. A thorough evaluation of financial standing and resources is essential for identifying reserves and developing sound strategies.

Purpose. The study aims to substantiate effective strategies and models for managing an enterprise's economic potential, thereby increasing resource efficiency and strengthening competitiveness. The theoretical and methodological basis of this study is the systematization principle and graphical methods of presenting information. According to the study's objective, the following tasks were set: analyzing internal reserves, optimizing the interaction between production and sales processes, and developing a systemic mechanism to increase the enterprise's profitability and financial stability. The analysis was based on scientific works on the specified issues.

Results. The method of evaluating an enterprise's economic potential has improved by combining financial indicators with resource efficiency indicators. The method of classifying internal reserves as part of strategic potential management has been clarified. A systematic strategy for increasing the efficiency of using production, labor, and material resources, based on coordinating them with operating market conditions, has been proposed. The developed recommendations aim to increase profitability, strengthen financial stability, and ensure the enterprise's flexibility in a dynamic competitive environment, thereby enhancing its overall efficiency and competitiveness in the market. The analysis was based on scientific works on the specified issues.

Conclusions. Effective management of an enterprise's economic potential is essential for its sustainable development and competitiveness. The feasibility of a strategic approach involving a comprehensive assessment of resources, identification of

¹Стаття надійшла до редакції: 21.03.2026

Received: 21 March 2026

internal reserves, and coordination of management decisions is substantiated. The integration of resource, process, and adaptive approaches has been proven to increase the enterprise's efficiency, profitability, and financial stability.

Keywords: *economic potential, strategic management, management models, assessment methods, internal reserves, efficiency of resource use.*

JEL Classification: M10, M21, G30.

Постановка проблеми. У нинішніх умовах функціонування підприємств ключовим завданням менеджменту є формування та ефективне використання економічного потенціалу підприємства на основі стратегічного підходу. Важливою складовою такого управління є систематична оцінка фінансового стану підприємства, що включає аналіз платоспроможності, ліквідності, фінансової стійкості та рентабельності. Це дозволяє не лише ідентифікувати проблемні аспекти діяльності, а й формувати обґрунтовані стратегії розвитку підприємства.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблематика стратегічного управління економічним потенціалом підприємства та ефективного використання його ресурсів досить широко висвітлена в наукових працях зарубіжних і вітчизняних дослідників. Серед іноземних учених слід виділити М. Портера, який розробив концепцію конкурентних стратегій і моделей оцінки потенціалу підприємства, Г. Мінцберга, що досліджував структури управління та процеси прийняття рішень на підприємстві, а також П. Друкера, який акцентував увагу на інтеграції фінансових, трудових та матеріальних ресурсів для забезпечення ефективності діяльності підприємства [1]. Вітчизняні науковці, зокрема О. Богма, О. Вовк, І. Ганечко, П. Гутник, А. Дудік, С. Камінський, Н. Костецька, В. Лимар та інші [2-5], аналізують удосконалення систем менеджменту, застосування ресурсної, процесної та адаптивної моделей управління економічним потенціалом, а також використання внутрішніх резервів для підвищення продуктивності та рентабельності підприємств.

Позитивно оцінюючи результати цих досліджень, слід відзначити необхідність інтеграції різних підходів і методів управління в єдину стратегічну систему, що забезпечує комплексну оцінку фінансового стану та економічного потенціалу підприємства, оптимізацію використання трудових, матеріальних і фінансових ресурсів, формування адаптивних стратегій у відповідь на зміни зовнішнього середовища та підвищення ефективності його функціонування, конкурентоспроможності й стійкості в умовах динамічної ринкової кон'юнктури.

Формулювання цілей дослідження. Метою дослідження є обґрунтування стратегій та моделей управління економічним потенціалом підприємства для підвищення ефективності використання ресурсів і зміцнення його конкурентоспроможності. Дослідження передбачає аналіз внутрішніх резервів, оптимізацію взаємодії виробничих і збутових процесів та розробку системного механізму підвищення рентабельності і фінансової стійкості підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Економічний потенціал підприємства формується під впливом результатів операційної, інвестиційної та

фінансової діяльності й відображається через систему відповідних показників. Ефективне управління ним передбачає реалізацію таких стратегічних напрямів, як оптимізація витрат, забезпечення стабільності виробничих процесів, раціональне використання кредитних ресурсів, а також формування збалансованої структури капіталу.

Оцінка фінансового стану виступає базисом стратегічного управління економічним потенціалом підприємства. Вона забезпечує виявлення резервів підвищення рентабельності, сприяє зміцненню комерційного розрахунку та виконанню зобов'язань перед стейкхолдерами. Системний підхід до фінансового аналізу створює передумови для довгострокового планування розвитку підприємства на різних етапах його життєвого циклу [6].

У контексті дослідження управління економічним потенціалом підприємства доцільно розглядати його крізь призму взаємодії кількох концептуальних підходів, зокрема ресурсного, процесного та адаптивного [7, 8]. Ресурсна орієнтація акцентує увагу на ефективному формуванні, розподілі та використанні трудових, матеріальних і фінансових ресурсів із метою забезпечення максимальної віддачі від кожного з них. Водночас процесний підхід передбачає фокус на оптимізації бізнес-процесів і узгодженні виробничих, збутових та управлінських функцій, у межах чого економічний потенціал розглядається як результат їх скоординованої взаємодії. У свою чергу, адаптивний підхід відображає необхідність гнучкого реагування підприємства на зміни зовнішнього середовища, включаючи коливання ринкової кон'юнктури, технологічні трансформації та посилення конкуренції, що реалізується через постійний моніторинг і коригування стратегічних орієнтирів. Синергія зазначених підходів формує цілісну систему управління економічним потенціалом підприємства, спрямовану на підвищення його конкурентоспроможності та забезпечення стійкого розвитку.

Оперативна та об'єктивна оцінка фінансового стану підприємства є необхідною умовою ефективного управління його економічним потенціалом. Своєчасний аналіз дозволяє виявляти можливості зростання прибутковості, а також забезпечувати фінансову стабільність. Водночас фінансовий стан підприємства виступає важливим фактором при формуванні кредитної політики банківських установ. Він відображає результати взаємодії всіх елементів фінансово-економічної системи підприємства та характеризується сукупністю показників використання ресурсів [7].

Зростання обсягів виробництва та реалізації продукції за умов зниження собівартості сприяє підвищенню рівня реалізації економічного потенціалу

підприємства. Натомість порушення виробничих процесів або проблеми зі збутом негативно впливають на його фінансову стійкість та здатність до розвитку.

Фінансова стратегія підприємства повинна бути спрямована на забезпечення ефективного формування, розподілу та використання фінансових ресурсів. Вона передбачає підтримання оптимального співвідношення між власним і позиковим капіталом, дотримання платіжної дисципліни та забезпечення довгострокової фінансової стабільності. Оцінювання фінансового стану підприємства у системі управління економічним потенціалом має на меті виявлення стратегічних резервів розвитку, підвищення ефективності діяльності та забезпечення виконання фінансових зобов'язань [7]. Комплексний аналіз фінансового стану підприємства із застосуванням сучасних методів і моделей дозволяє визначити динаміку розвитку потенціалу, виявити «вузькі місця» та сформулювати напрями його оптимізації.

У процесі стратегічного управління економічним потенціалом використовуються як традиційні методи економічного аналізу (середні та відносні величини, групування, індексний метод, аналіз динаміки), так і сучасні економіко-математичні методи (кореляційний, дисперсійний, факторний аналіз). Їх застосування дозволяє підвищити обґрунтованість управлінських рішень.

Економічний потенціал підприємства значною мірою визначається наявністю та ефективністю використання внутрішніх резервів. У цьому контексті доцільно розрізняти резерви як матеріальні запаси та як невикористані можливості підвищення ефективності діяльності. Останні пов'язані з оптимізацією використання ресурсів, зниженням витрат і впровадженням інновацій. Резерви розвитку економічного потенціалу підприємства відображають розрив між досягнутим і можливим рівнем використання ресурсів. Їх реалізація можлива через активізацію інноваційної діяльності, впровадження досягнень науково-технічного прогресу та підвищення ефективності управління ресурсами [9].

В умовах ринкової економіки особливого значення набуває збутова діяльність як ключовий елемент реалізації економічного потенціалу підприємства. Саме ефективна система збуту визначає рівень конкурентоспроможності та доцільність виробничої діяльності. Тому стратегічне управління потенціалом повинно враховувати узгодженість виробничих і маркетингових рішень [10].

З огляду на це формування резервів підвищення продуктивності праці має базуватися на аналізі ринкового попиту та обсягів реалізації продукції. Узгодження виробничих планів із маркетинговою стратегією забезпечує стабільність функціонування підприємства (табл. 1).

Таблиця 1 Стратегічні фактори розвитку економічного потенціалу підприємства

Технічні і матеріальні	Організаційні	Економічні і соціальні
Впровадження сучасних технологій у виробництво	Ретельна розробка товарної номенклатури з врахуванням вимог ринку	Розвиток різних форм власності
Оптимізація парку машин і устаткування на базі повної заміни застарілого і модернізації діючого обладнання	Впровадження наукової організації праці (поділ, правильна організація робочих місць)	Постійна оцінка можливостей підприємств у порівнянні з результатами конкурентів
Розвиток комплексної автоматизації і комп'ютеризації виробництва	Поліпшення організації виробництва усередині підприємства, перехід на потокові методи роботи по графіку	Підпорядкування підприємства гнучкості асортименту і його якості
Електрифікація і механізація допоміжних робіт	Впровадження і розвиток систем маркетингового керування виробництвом	Визначення маркетингової стратегії, провідної в системі виробництва
Використання форм міжнародного обміну НТП: ліцензування, консалтинг і ін.	Ретельна розробка умов контрактів збуту продукції	Підвищення фінансової стійкості підприємства
Комплектування виробництва основними матеріалами, напівфабрикатами і т.д. на підставі закупівельної специфікації	Постійний пошук каналів (фірм) розподілу (збуту) продукції	Аналіз здібностей і можливостей економічного керівництва підприємством
Об'єднання допоміжних товарів (тобто товарів, необхідних для експлуатації, технічного обслуговування і ремонту) у єдину систему для забезпечення якості і виконання роботи в оптимальні строки	Підтримка надійних зв'язків з реальними і потенційними споживачами продукції	Критерій підбора і закріплення керівника - ріст прибутковості підприємства
Постійне і цілеспрямоване використання побічних продуктів (відходів) для одержання максимальної віддачі; вишукування різноманітного їх застосування у випуску продукції різноманітного асортименту	Постійне підвищення кваліфікаційного рівня працівників підприємства для забезпечення високої якості необхідного асортименту продукції	Встановлення якісної оцінки роботи агентів по збуті і рекламі продукції

Джерело: складено авторами

Пошук резервів розвитку економічного потенціалу потребує комплексного аналізу взаємозв'язку між виробництвом, збутом і ресурсним забезпеченням. Особливу увагу слід приділяти ефективності використання технологічного потенціалу, трудових

ресурсів та рівню адаптації продукції до потреб ринку. На основі результатів такого аналізу формується виробнича стратегія підприємства та визначаються заходи щодо підвищення ефективності використання його потенціалу (рис. 1).

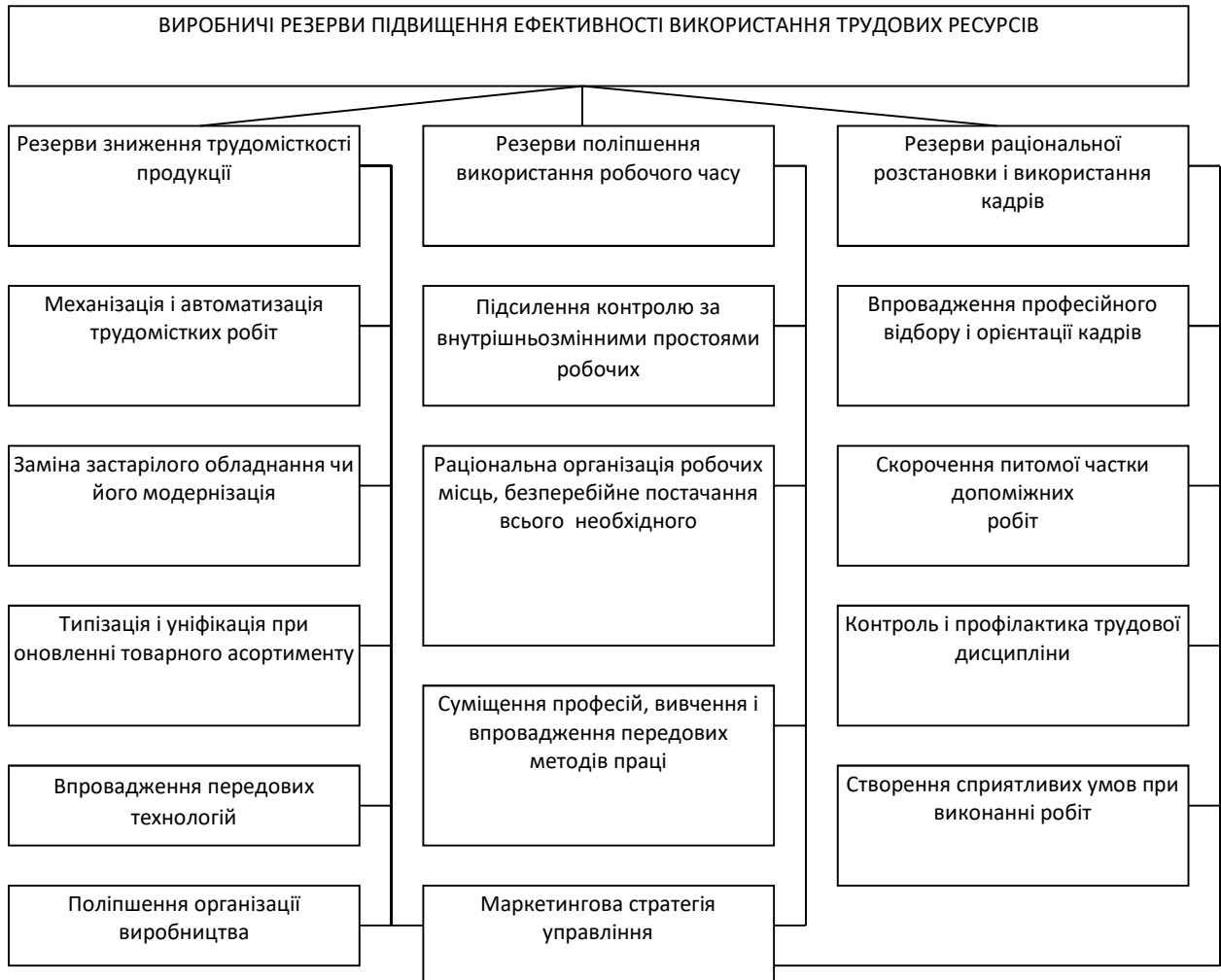

Рисунок 1 – Стратегічні резерви підвищення ефективності використання трудового потенціалу підприємства

Джерело: побудовано авторами на основі [9]

Важливу роль у розвитку економічного потенціалу відіграють інноваційні та організаційні зміни. До них належать модернізація основних засобів, впровадження новітніх технологій, оптимізація виробничих процесів, підвищення кваліфікації

персоналу. Оцінювання ефективності використання виробничого потенціалу здійснюється за допомогою інтегральних показників, зокрема рентабельності активів, що відображає результативність управлінських рішень (рис. 2).

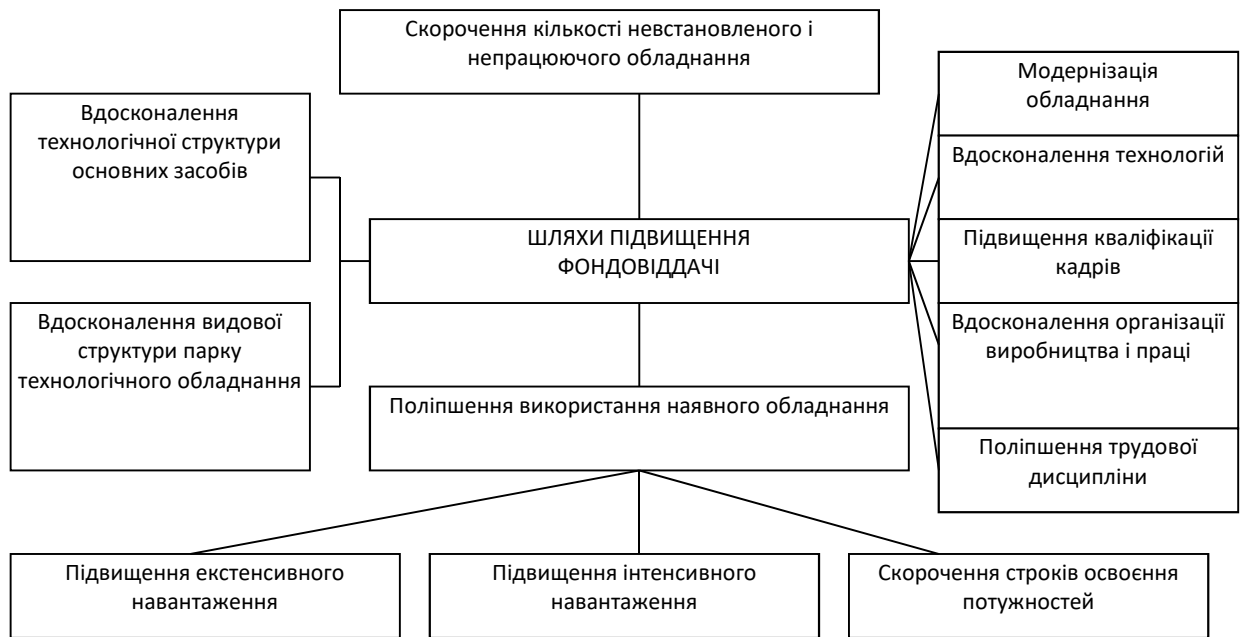

Рисунок 2 – Модель підвищення ефективності використання виробничого потенціалу підприємства

Джерело: побудовано авторами на основі [2]

Напрями вдосконалення використання технічного потенціалу підприємства представлені на рис. 3.

Рисунок 3 – Стратегії оптимізації використання технічного потенціалу підприємства (інтенсивні та екстенсивні)

Джерело: побудовано авторами на основі [5]

Підвищення ефективності використання основних засобів досягається за рахунок їх модернізації, автоматизації виробництва та збільшення часу експлуатації обладнання. Це сприяє зростанню рентабельності капіталу та зниженню капіталомісткості виробництва. Раціональне використання матеріальних ресурсів є важливим

елементом управління економічним потенціалом підприємства. Зниження матеріальних витрат сприяє підвищенню рентабельності та фінансової стійкості підприємства. Резерви підвищення ефективності використання матеріальних ресурсів доцільно систематизувати за відповідними напрямками (див. рис. 4 та рис. 5).

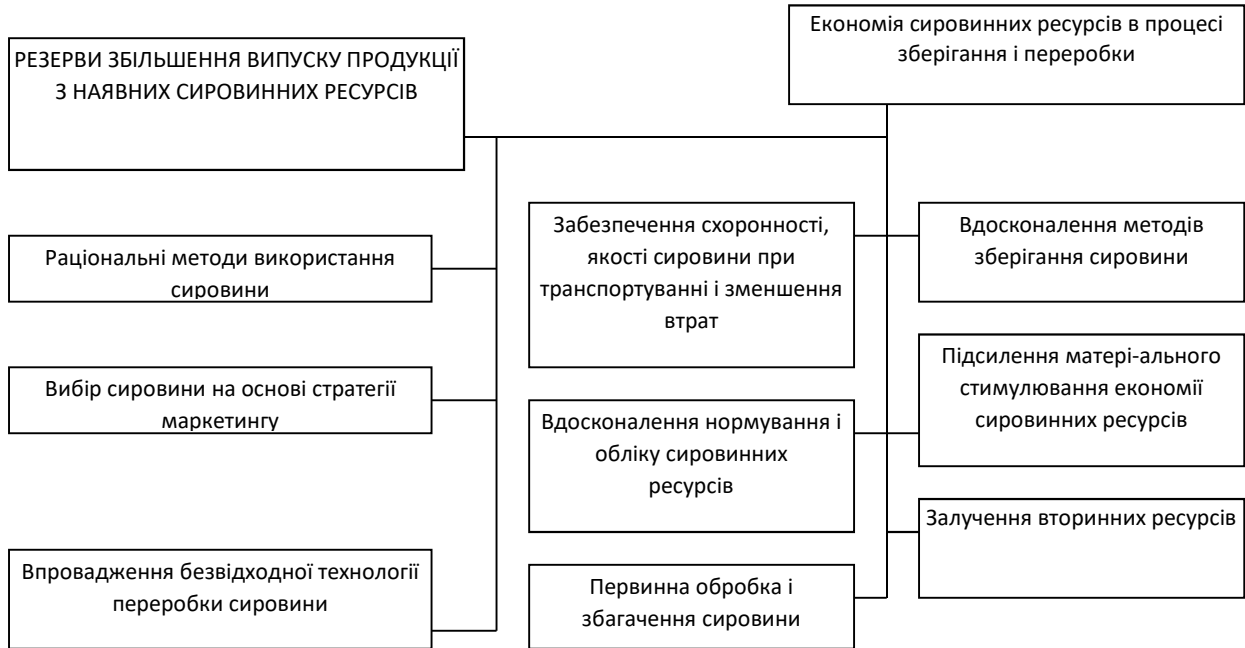

Рисунок 4 – Резерви нарощування економічного потенціалу за рахунок ефективного використання сировинних ресурсів

Джерело: побудовано авторами на основі [9]

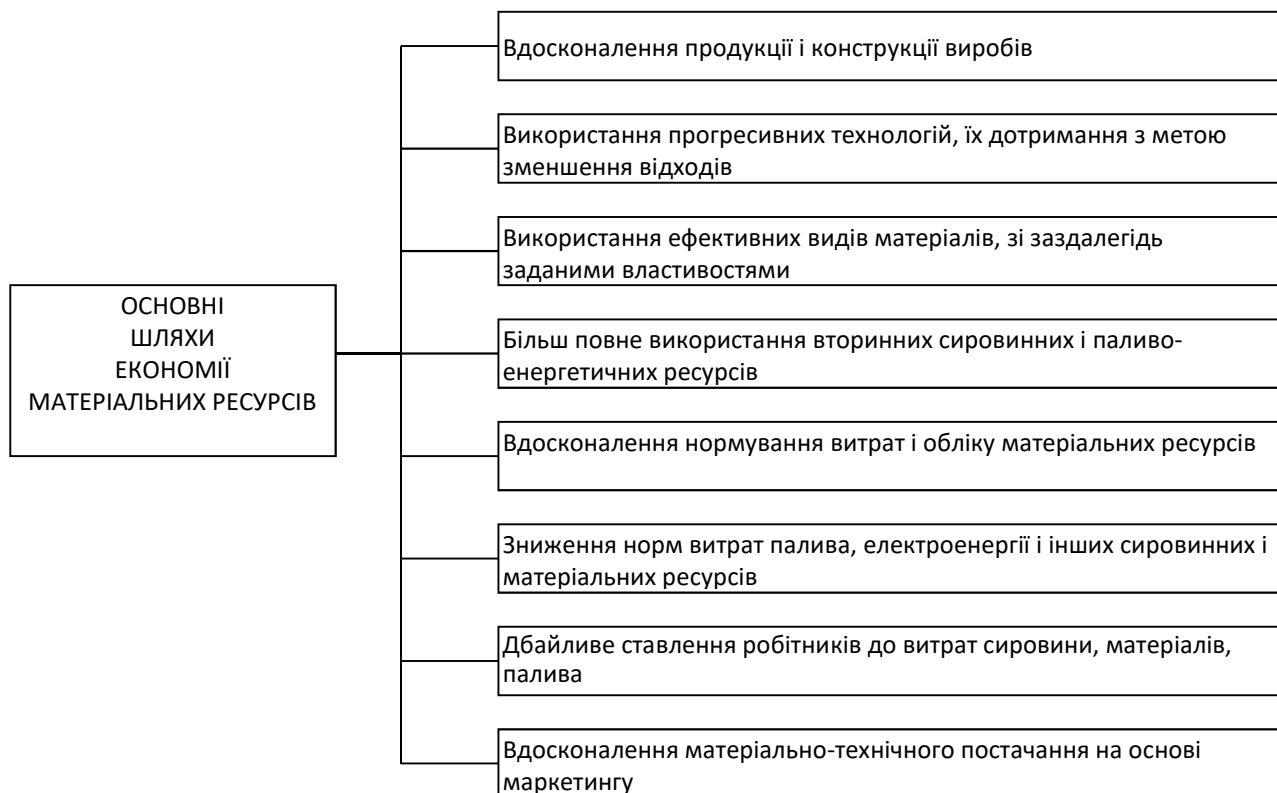

Рисунок 5 – Стратегії ресурсозбереження в системі управління економічним потенціалом підприємства

Джерело: побудовано авторами на основі [9]

Одним із ключових завдань стратегічного управління є оптимізація оборотного капіталу, що безпосередньо впливає на собівартість продукції та ефективність діяльності підприємства (табл. 2).

Таблиця 2 Стратегічні напрями зниження витрат і підвищення ефективності використання економічного потенціалу підприємства

Заходи	Сутність заходів
Підвищення продуктивності праці	впровадження лізингу, ліцензій, консалтингу раціональна організація виробництва і праці поліпшення технічного нормування вдосконалення економічного стимулювання підвищення кваліфікації кадрів
Зниження матеріальних витрат на виробництво одиниці продукції	впровадження прогресивної технології, зниження частки готових виробів скорочення відходів і їхнє використання скорочення втрат і браку вдосконалення матеріально-технічного постачання скорочення транспортно-заготівельних витрат
Спеціалізація підприємств	переорієнтація підприємств, цехів, ділянок на випуск міждержавна стандартизація деталей, вузлів розвиток кооперування виробництва усіх форм власності
Вдосконалення планування	розширення елементів менеджменту і маркетингу застосування комп'ютерної техніки зниження відносних витрат на обслуговування, управління виробництвом і реалізацію продукції
Прискорення оборотності оборотних коштів підприємства	забезпечення стійкого попиту на продукцію підвищення якості продукції забезпечення безупинного процесу відновлення продукції

Джерело: складено авторами

Висока якість продукції у поєднанні з її відповідністю ринковим вимогам забезпечує прискорення оборотності капіталу, зниження витрат і підвищення ефективності використання економічного потенціалу підприємства. Це створює передумови для сталого розвитку та зміцнення його конкурентних позицій.

Висновки. Ефективне управління економічним потенціалом підприємства є визначальним чинником забезпечення його сталого розвитку та конкурентоспроможності. Доведено, що ключову роль у цьому процесі відіграє стратегічний підхід, який передбачає систематичну оцінку фінансового стану підприємства, своєчасне виявлення та реалізацію внутрішніх резервів, оптимізацію використання ресурсів, а також узгодження виробничих і збутових стратегій. Інтеграція

ресурсного, процесного та адаптивного підходів до управління формує цілісний механізм реалізації економічного потенціалу підприємства, що забезпечує його гнучкість та ефективність в умовах змінного зовнішнього середовища. Водночас підвищення ефективності використання трудових, матеріальних і технічних ресурсів у поєднанні з впровадженням інноваційних технологій виступає ключовим напрямом нарощування економічного потенціалу підприємства. Узагальнення отриманих результатів дає підстави стверджувати, що реалізація запропонованих стратегій управління економічним потенціалом сприятиме зростанню рентабельності діяльності, зміцненню фінансової стійкості та підвищенню загальної ефективності функціонування підприємства в умовах динамічного ринкового середовища.

Література:

1. Сумець О.М. Стратегічний менеджмент: підручник. Харків: ХНУВС, 2021. 208 с. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/items/42fe5fd1-140d-4bc9-9167-470c9fd78f0b>.
2. Богма О., Ганечко І., Лимар В. Економічний потенціал підприємства: зміст та ключові характеристики. Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. 2022. № 141 (1). С. 58–68. DOI: [https://doi.org/10.31617/visnik.knute.2022\(141\)04](https://doi.org/10.31617/visnik.knute.2022(141)04).
3. Богма О., Камінський С., Гутник П. Фінансовий потенціал підприємства: методика оцінювання. Scientia Fructuosa. 2022. № 2. С. 36–47. DOI: [https://doi.org/10.31617/visnik.knute.2022\(142\)03](https://doi.org/10.31617/visnik.knute.2022(142)03).
4. Вовк О.М., Дудік А.О. Управління потенціалом розвитку підприємства: стратегічний підхід. Економічний простір. 2020. № 162. С. 53–56. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/162-9>.

5. Костецька Н.І. Стратегічне управління потенціалом підприємства: теоретико-методичні аспекти. Економічний вісник НТУУ "Київський політехнічний інститут". 2021. № 20. С. 51–55. URL: <https://ev.fmm.kpi.ua/article/view/252604/251605>.
6. Вовк М.В. Стратегічне управління потенціалом підприємств під впливом військових дій в Україні. Український економічний часопис. 2025. Вип.10. С. 17–20. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2025-10-3>.
7. Журавльова І.В. Концептуальні основи управління фінансовим потенціалом суб'єкта бізнесу в умовах стратегічної невизначеності. Актуальні питання економічних наук. 2025. № 7. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14789841>.
8. Чернявська І.М., Деншакова М.Ю. Ефективність процесу прийняття рішень в управлінні економічним потенціалом організації. Науковий погляд: економіка та управління. 2025. №1 (89). С. 117–123. DOI: <https://doi.org/10.32782/2521-666X/2025-89-17>.
9. Шашина М.В., Недзельський А.О. Оцінювання ефективності управління ресурсами підприємства як інструмент забезпечення прибутковості. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ (серія економічна). 2023. № 1. С. 125–132. DOI: <https://doi.org/10.32782/2311-844X/2023-1-17>.
10. Чернявська І.М., Голуб О.В. Вплив елементів економічного забезпечення на ефективність управління інноваціями в збутовій діяльності компанії. Економічний вісник Дніпровського державного технічного університету. 2024. №1 (8). С. 133–142. DOI: [https://doi.org/10.31319/2709-2879.2024iss1\(8\).306503pp133-142](https://doi.org/10.31319/2709-2879.2024iss1(8).306503pp133-142).

References:

1. Sumets, O.M. (2021). *Stratehichnyi menedzhment [Strategic Management]*. Kharkiv: Kharkivskiy natsionalnyi universytet vnutrishnikh sprav. <https://dspace.univd.edu.ua/items/42fe5fd1-140d-4bc9-9167-470c9fd78f0b>.
2. Bogma, O., Hanechko, I. & Lyamar, V. (2022) *Ekonomichnyj potencial pidpryjemstva: zmist ta ključovi harakterystyky [Economic potential of the enterprise: essence and key characteristics]*. *Visnyk Kyi'vs'kogo nacional'nogo torgovel'no-ekonomichnogo universtytetu*, 141(1), 58–68. [https://doi.org/10.31617/visnik.knute.2022\(141\)04](https://doi.org/10.31617/visnik.knute.2022(141)04).
3. Bogma, O., Kamins'kyj, S. & Gutnyk, P. (2022). *Finansovij potencial pidpryjemstva: metodyka ocinjuvannja [Financial potential of the enterprise: assessing methodology]*. *Scientia Fructuosa*, 2, 36–47. [https://doi.org/10.31617/visnik.knute.2022\(142\)03](https://doi.org/10.31617/visnik.knute.2022(142)03).
4. Vovk, O.M. & Dudik, A.O. (2020). *Upravlinnia potentsialom rozvytku pidpryjemstva: stratehichnyi pidkhid [Managing the Development Potential of an Enterprise: a Strategic Approach]*. *Ekonomichnyi prostir*, 162, 53–56. <https://doi.org/10.32782/2224-6282/162-9>.
5. Kostetska, N.I. (2021). *Stratehichne upravlinnia potentsialom pidpryjemstva: teoretyko-metodychni aspekty [Strategic management of the enterprise potential: theoretical and methodological aspects]*. *Ekonomichnyi visnyk NTUU "Kyivskiy politekhnichnyi instytut"*, 20, 51–55. <https://ev.fmm.kpi.ua/article/view/252604/251605>.
6. Vovk, M.V. (2025). *Stratehichne upravlinnia potentsialom pidpryjemstv pid vplyvom viiskovykh dii v Ukraini [Strategic management of enterprise potential under the influence of military action in Ukraine]*. *Ukrainskyi ekonomichnyi chasopys*, 10, 17–20. in Ukrainian. <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2025-10-3>.
7. Zhuravlova, I.V. (2025). *Kontseptualni osnovy upravlinnia finansovym potentsialom subiekta biznesu v umovakh stratehichnoi nevyznachenosti [Conceptual foundations for managing the financial potential of a business entity under conditions of strategic uncertainty]*. *Aktualni pytannia ekonomichnykh nauk*, 7. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14789841>.
8. Cherniavska, I.M. & Denshakova, M.Yu. (2025). *Efektivnist protsesu pryiniattia rishen v upravlinni ekonomichnym potentsialom orhanizatsii [The efficiency of the decision-making process in managing the economic potential of an organization]*. *Naukovyi pohliad: ekonomika ta upravlinnia*, 1 (89), 117–123. <https://doi.org/10.32782/2521-666X/2025-89-17>.
9. Shashyna, M.V. & Nedzelskiy, A.O. (2023). *Otsiniuvannia efektyvnosti upravlinnia resursamy pidpryjemstva yak instrument zabezpechennia prybutkovosti [Assessment of the efficiency of enterprise resource management as a profitability tool]*. *Naukovyi visnyk Lvivskoho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh sprav (seriia ekonomichna)*, (1), 125–132. <https://doi.org/10.32782/2311-844X/2023-1-17>.
10. Cherniavska, I.M. & Holub, O.V. (2024). *Vplyv elementiv ekonomichnogo zabezpechennia na efektyvnist upravlinnia innovatsiiamy v zbutovii diialnosti kompanii [Influence of elements of economic security on the efficiency of innovation management in the marketing activities of the company]*. *Ekonomichnyi visnyk Dniprovskoho derzhavnogo tekhnichnogo universytetu*, 1(8), 133–142. [https://doi.org/10.31319/2709-2879.2024iss1\(8\).306503pp133-142](https://doi.org/10.31319/2709-2879.2024iss1(8).306503pp133-142).

